

vitæ huius ne ratio quidem ulla habeatur; imò potius si quid prius delectabile visum est, si quid gratum, id nunc amarissimum & odibile ducitur. Nullus famulorum, sed ne amicorum quidem quisquam & familiarium, aliquid in auribus ei loqui audebit de his, quæ huic vitæ esse videntur necessaria, sed tantummodo de humanarum rerum caduco & fragili statu, de incertis vitæ huius & lubricis rebus sermo habetur, & varietas ac mutabilitas mortalis vitæ philosophicis assertionibus exponitur, atque omni ex parte anima **P. E. R. D. O. L. O. R. E. M. L. U. C. T. U. S.**, tanquam in quodam sacrario collocata, *novis nunc de natura humana imbuitur disciplinis*; ut agnoscere incipiat & sentire præsentis seculi fragilitatem, quam instabilis sit, & quam citò fugiat omne quod in eo magnum videtur: quamque fluxus & corruptibilis sit Mundi status; utique omnia tanquam in scena agantur & mimo. Et quidem tunc verè miseræ & probrosæ apparent divitiæ, tunc foeda videtur jaçtantia. Invidia verò, & ira, & concupiscentia, ne ad extremas quidem januas lugentis accedit, sed